

„Prokupac je tamo gde se pravi i gde se prodaje radost. U Župi to je pitanje kulture, istorije, tradicije, zemlje i pitanje duha ovih ljudi koji se time bave. Znamo i ponosni smo na reči esejiste, književnika, pozorišnog kritičara Miroslava Buce Mirkovića, Aleksandrovčanina koji je rekao: Naša Župa, naša Okeanija - koji je znao šta Prokupac znači za ovaj deo Srbije.

Pitanje istorije i kulture Prokupca vode nas do prvih pisanih tragova 1196. u Studeničkoj povelji, preko one večeri uoči Kosovskog boja, o kojoj je pisao i Crnjanski u svojoj „Apoteozi“, kada je spominjao junake koji su odavde pošli na Kosovo i bili uzor junacima u Prvom svetskom ratu.

Ne zaboravite koliko je ovo vino kroz istoriju značilo ne samo Župi nego i Srbiji. A u kriznim godinama XIX veka koliko je pomoglo da se spase ono što se moglo spasiti u Francuskoj, Španiji, Portugaliji i delovima Italije. Vino je odavde nošeno da se, filokserom zaraženi, spasu čuveni vinogradarski krajevi. Kada kažem tradicija, mislim na vino koje se može praviti na dva načina. Može se praviti industrijski način, ali mi u Župi imamo ljude koji se bave vinom - Prokupcom sa ljubavlju, strašću, i prave ga zanatski i umetnički. Takvo vino se ne može slučajno praviti i ne može imati takav uspeh.

U Srbiji nemate nijedno vinogorje koje ima dve autohtone vrste koje sa toliko visokim procentom učestvuju u proizvodnji vina. Bez Prokupca i Tamjanike pitanje koliko bi ovde vina imali?! Tu, pored nas je školsko ogledno dobro sa 42 sorte grožđa. Ali Prokupac i Tamjanika su ono na šta smo mi ponosni.

Molim ljude koji su izborili svoju šansu u proizvodnji Prokupca da ne odustaju uprkos svih okolnosti koje često rade protiv njih. Ako ostnemo bez Prokupca, ako ostanemo bez Tamjanike, ako se ne pomogne, ne pospeši njihova proizvodnja, mi nemamo budućnost. Ljudi će otići odavde.

Prokupac je smisao života ovih ljudi. Bez Prokupca pitanje šta bi bilo sa njima. Hoću da vas podsetim da je između dva rata u Beogradu, kada se prodavalo vino, prodavao se Prokupac i prodavalo se župsko vino. To ne smemo da zaboravimo u ime svih onih ljudi, koji su živeli, sanjali da imaju vino koje će biti prepoznato i da ih poštujemo. Da poštujemo prvo njihove nastavljače tradicije. Ne postoji slična ustanova u Srbiji kao što je Muzej vinarstva i vinogradarstva u Aleksandrovcu. Ne zaboravite da je „Vino Župa“ osnovana 1956. godine, 18. oktobra 1967. godine podignut je nov pogon sa cisternom od 5.600.000 l, kako bi mogla imati dovoljno kapaciteta za skladištenje vina, a samo godinu dana ranije, 1966. počela je ekspanzija vina u Kaliforniji. Imate Muzej u Napi, i imate hol slavni vinara. Prvi na toj listi je jedan geolog koji je 1912. utvrdio da se može gajiti vinova loza u Nappa Valley i Sonoma County. A mi smo

do 1912. imali čuvene vinare koji su proslavljali umetnost vinarstva u Kraljevini Srbiji, potom Jugoslaviji, i danas u Republici Srbiji.

Ne zaboravite da je nedaleko oдавde, u Šljivovu, živela porodica Marković; da je Dragoljub Marković 1932. godine na Međunarodnoj izložbi u Parizu dobio prvu nagradu za vino iz Župe. Da je taj čovek izmislio vinjak. Vinjak nije izmišljen na drugom mestu nego u jednom selu naše Župe. Na to mormo biti ponosni. Nemamo pravo da to zaboravimo. Prokupac je kralj Župe. Tamjanika je princiza i to kraljevstvo nikada, ni pod kojim uslovima ne smemo izgubiti.

Ovo je rodno mesto i prestonica Prokupca i divno je što su organizatori Dana Prokupca, u okviru Karavana Prokupca, ovu manifestacije ove godine doveli kući, u Aleksandrovac.“

Tako je 11. oktobra na platou ispred Muzeja vinarstva i vinogradarstva u Aleksandrovcu, govorio Petar Peca Popović, rok kritičar, novinar, ljubitelj vina i jedan od najvećih ljubitelja Župe, na otvaranju Festivala Prokupca, obraćajući im se rečima:

- Dragoceni vinari i vinogradari, svi stanovnici Župe...

